

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਪਾਸੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਲਵਾਰ, -ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਅਪੀਲੈਂਟਵਜ਼।

ਬਨਾਮ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ ਆਦਿ। —ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ,

1951 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 84

ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 141, ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ਾ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਤੇ 22(ਜੀ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਲਾਭ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ—ਸੁਰੱਖਿਆ ਗੁਆਚ ਗਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ—ਜ਼ਮਾਨਤ, ਚਾਹੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਵੇ—ਠੇਕੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141, ਭਾਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ, ਕੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਤੇ 22(ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ—ਅਪੀਲ—ਦੇ ਪੈਂਡੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ 'ਚ ਬਦਲਾਅ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੱਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਜਾਂ ਅਟੱਲ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਾਇਦੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 22 (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 21 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 13,375 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੁਪਏ 4-8-0 ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ। ਫ਼ਰਮਾਨ 31 ਮਾਰਚ, 1952 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਐਲ. ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ

ਐਮ. ਐਲ. ਸਕਸੈਨਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 21 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੁਪਏ 13,375 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਤੱਕ 4 ½ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਲਾਲ ਬਣ ਗਿਆ, ਐਸਹਿਬਿੱਟ ਡੀ-1, ਮਿਤੀ 2 ਸਤੰਬਰ, 1946। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਧਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ 50,000 ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ। ਉਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਫਰਮ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਰੁਪਏ 25,000 ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਮਾਨ-ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਤੋਰੀਆ ਵੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 31 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਸਹਿਬਿੱਟ ਪੀ. 6 ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 23 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ 13,456-5-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਐਸਹਿਬਿੱਟ ਪੀ. 7 ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਾਤਾ ਹੈ।

ਜੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜੀ ਕਾਰਨ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਵਾਰਬਰਟਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਤਨਖਾਹ ਦਫਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਵਾਰਬਰਟਨ ਵਿਖੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰਬਰਟਨ ਵਿਖੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲਏ। 7 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਵਾਰਬਰਟਨ ਵਿਖੇ ਦਫਤਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੁਦਈ ਰੁਪਏ 15,375 ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ 28 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦਲਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ 5,001-15-4 ਦੀ ਰਕਮ 30 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 15,375 ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਫਿਰਕੂ ਗੜਬੜ ਕਾਰਨ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਤੋਰੀਆ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 1949 ਦੇ ਐਕਟ XXV ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ-

1. ਕੀ ਸ. ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
2. ਕੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 13,375 ਨਕਦ/ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ?
3. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਕਿਹੜਾ ਮਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਮਾਲ ਗੜਬੜ ਅਤੇ ਦੰਗੇ ਕਾਰਨ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
4. ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। 1, ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਐਸਹਿਬਿੱਟ ਡੀ. 1 ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ?
5. ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੜਬੜੀ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
6. ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ?

7. ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, 1949 ਦੇ ਐਕਟ XXV ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ?

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ 13,375 ਨਗਦ/ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵੱਲ ਸਨ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸਾਮਾਨ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦਲਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰੁਪਏ 13,375 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1952 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਗਾਰੰਟਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਧਾਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਬੈਂਕਰਜ਼ ਬੁੱਕਸ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 25 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲ 13,500/- ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3 ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਹਨ, ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਧੀਨਗੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਅਤੇ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 3 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਾਨ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 20 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੱਕ ਵਾਰਬਰਟਨ ਵਿਖੇ ਗੋਦਾਮ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ ਪਰ 25 ਨੂੰ ਗੜਬੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 26 ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਸਥਿਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਾਮਾਨ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 141 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

'ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਲੈਣਦਾਰ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।'

ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੱਬ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਅਟੱਲ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਅਸਲ ਨੁਕਤਾ 1951 ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ L X X ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਉਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੇਸਰਸ ਸੁਲੱਖਣ ਸਿੰਘ-ਸੇਠ ਮੂਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਧਾਰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਾਇਦੇ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਬੈਂਕ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਗਾਰੰਟਰ ਲਈ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 (ਜੀ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: -

ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੂਲ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਜੋ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਕਮ ਜਾਂ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਲਾਈ ਸਕਸੈਨਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ਾ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, ਦਾ ਇੱਕ ਉਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕਮਾਤਰ ਧਾਰਾ 22 (ਜੀ) ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗਾਰੰਟਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਸ ਐਕਟ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ 8 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟੋਰ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਭਗੀਰਥ ਮਾਈ (1) ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਲਫ਼ੇਸ਼ਵਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਈ (2) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਵਰਧਾਚਾਰੀ, ਜੇ., ਕੁਇਲਟਰ ਬਨਾਮ ਮੈਪਲਸਨ (3), ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਬਰਮਿੰਘਮ (4) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਸੂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਜੋ ਉਹ ਲਿਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਹੀ ਚੁੱਕਣੇ ਪੈਣਗੇ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਪਾਸੀ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by: Vikas Nabh